

i per què una llei de locals de culte?

Projecte de Llei de locals de Culte. Aclarint conceptes (I)

- Dàmaris Playá -

En les darreres setmanes aquesta és una de les preguntes que més s'ha repetit a les nostres converses.

Amb l'arribada del projecte al Parlament de Catalunya, s'ha generat un bon nombre d'escrits, comentaris, articles... Alguns d'ells donant l'opinió sobre aspectes concrets del redactat; altres fen referència –per error- a qüestions que es mencionaven en un primer esborrany de la llei però que no apareixen en el text presentat al Parlament; però la gran majoria mostrant una legítima preocupació pel que pot suposar per a les nostres comunitats la publicació d'un llei d'aquestes característiques.

I en mig de tot això, la pregunta continua sent la mateixa: i per què una llei de locals de culte?

Sense ganes de ser massa complicats en la resposta, ens cal fer un breu exercici de memòria col·lectiva. Les esglésies evangèliques vivim instal·lades en un aparent buit legal que ens ha portat, en alguns casos, a ser considerats fins i tot 'un espectacle'. I això no ho diem nosaltres, sinó algunes autoritats locals que ens apliquen l'ordenança d'espectacles i/o de llocs de pública concurrència.

En els darrers mesos –fins i tot, anys- en algunes poblacions s'ha detectat l'augment de la presència de grups pertanyents a diferents tradicions religioses. Aquest fet ha alertat les autoritats locals i moltes d'elles han pres la iniciativa de promoure normatives que regulin aspectes tècnics i arquitectònics dels locals que es volen dedicar a activitats cúltiques.

Així, mentre a una població no trobem cap dificultat per obrir un nou local, a la població veïna es limita l'aforament a 70 persones o s'estableix una alçada mínima del local de 3,70 m o es demana que la façana sigui de 10 m d'ample.

Com aquesta tendència va en augment, i donat que els criteris varien considerablement d'una població a una altra, la Direcció General d'Afers Religiosos (DGAR) ha decidit

promoure una llei que ajudi a regular tots els aspectes relacionats amb l'establiment de locals de culte.

Hem d'agrair la iniciativa de la DGAR, i la seva voluntat dialogant envers les confessions religioses, que han estat convidades i escoltades en tot el procés.

Hem d'esperar, també, que aquesta actitud s'estengui a altres estaments polítics a fi d'arribar a un text final que sigui sensible a les característiques pròpies de la pràctica de la nostra fe.

Però, al mateix temps, hem de refermar-nos en la defensa de la Llibertat Religiosa que ens garanteix la possibilitat de practicar la nostra fe de manera lliure.

El Consell Evangèlic de Catalunya és sensible a tota aquesta problemàtica i està compromès –sempre ho ha estat– en la defensa de la Llibertat Religiosa per a tothom. Per això en les darreres setmanes ha publicat un text que recull les gestions realitzades i la postura que manté davant el projecte de llei presentat al Parlament.

Hi ha moltes més raons, però aquesta és una d'elles.

<< [Consultar el text](#) >>

Dàmaris Playá és responsable de comunicació del CEC i col·laboradora habitual del programa Néixer de Nou.
22/02/08